

Tereza Seifertová, DiS. - Neumovaný breviář Pu VI.E.4c z kláštera sv. Jiří
(Oponentský posudek diplomové práce)

V předkládané diplomové práci si autorka klade za cíl objasnit původ a okolnosti vzniku breviáře Pu VI.E.4c. Jak se můžeme dočíst v závěru, konečná odpověď zatím není možná. Avšak díky vyčerpávající analýze rukopisu, která dosud v podobné míře provedena nebyla, se podařilo k zodpovězení otázky proveniencie přiblížit, jak jen to bylo možné. Jako vyvážení nejednoznačného závěru nastiňuje autorka několik různých hypotéz o vzniku rukopisu, které se na základě shromážděných poznatků jeví pravděpodobně. Prozatím se tedy zdá, že pokud se nepodaří objevit chybějící folia rukopisu nebo jiný dokument přinášející nezvratný důkaz o vzniku rukopisu, budeme se muset spokojit s množinou hypotéz. Po přečtení práce ovšem získáme dojem, že pro objasnění původu kodexu bylo učiněno maximum.

Jednoznačným pozitivem práce je její přehledná struktura. V patnáctistránkovém úvodu jsou shrnuty relevantní poznatky o historii kláštera, zejména ty, které mohly mít vliv na vývoj rukopisného fondu. Breviář je také zasazen do kontextu ostatních svatojiřských rukopisů. Jako nezbytná a správně zařazená se jeví metodologická kapitola, jež vysvětluje způsob práce s internetovými databázemi, neboť na jejich využívání je velká část této práce přímo založena.

Z textu další kapitoly, která se zabývá popisem kodexu, je patrné poctivé zjištění stavu bádání, které se prakticky projevilo v upozornění na několik zavádějících informací v dřívějších publikacích (zvl. pozn. 102 apod.) a důležitá je taktéž identifikace fragmentu Pu XXIV.A.65 jako části breviáře. Velkou část práce zaujmají analýzy jednotlivých officií, čímž je ilustrována různorodost vlivů, které se uplatnily při genezi breviáře.

Jednou z centrálních otázek je vazba svatojiřského kláštera na klášter Hirsau. Možná by bylo na místě, kdyby se byl v textu objevil alespoň krátký odstavec, který by hirsauskou tradici přiblížil o trochu více, než poznámka 97. Co znamená přítomnost hirsauské tradice v českých zemích? Je tento případ v rámci nejstarších českých pramenů ojedinělý či překvapivý?

V příloze nalezneme kromě indexu repertoáru i několik faksimile s příklady. Ve dvou případech (týká se pozn. 72 a 75) narazíme na nesoulad podčarových poznámek s číslováním příloh. Tento drobný nedostatek je však vyvážen jinými kvalitami posuzované práce.

Jak je ale patrné z předchozích řádků, diplomová práce je pečlivě zpracovaná a pro další bádání na poli nejstarších českých hudebních rukopisů přináší mnoho cenných poznatků.

Doporučuji připustit diplomovou práci k obhajobě

V Praze dne 3. února 2012

Mgr. Jan Ciglbauer